

ISLAHA MEMURUZ

Nureddin Yıldız Hocaefendi'nin 27.04.2008 tarihli (42.) Hayat Rehberi dersidir.

Bismillahirrahmanirrahim

Elhamdülillah vessalatu vesselamu ala resulillah

Değerli dostlar,

İki tane insanı şurada bir saat oturun çayınız kahveniz bizden diye bir kanepenin üstüne oturtsanız çok zor iki saat sonra onların tartışmadığını görebilirsiniz. Öyle yaratmış ki Allah bizi, bir arada durduk mu muhakkak birbirimizi zedeleriz. Üst üste konmayan yumurta gibiyiz. Hatta ve hatta sevişmek mutlu olmak birbirimize gülücükler dağıtmak için bir araya gelsek o bir aradalığımız bile bizim için sorun oluşturur. Öyle koysan gene alttakini eziyor. Böyle koyuyorsun alttakini eziyor. İnsan demek öbür insanla bir arada dururken sorun demektir. Mesela, bir gelin yeni gittiği evinde işte kaynanamla aram açılmasın diye ilk kararı alsa işte kaynanasının oturduğu yerde oturup şöyle hep kaynanasına baksan canım anneciğim bir emrin var mı gibi? İki saat sonra ne diyecektir kaynanası kız sen burada oturmak için mi geldin, git mutfakta yapacağın işleri yapsana. Orda oturması yani kaynanama hürmet edeyim diye oturması sorundur. Öbür günde hiç kaynanamın yanına oturmaya hep mutfakta bir şeylerle uğraşsa ne diyecek, sen mutfakta niye uğraşıyorsun benim yüzüme görünmemek için. Bu kaynanada da böyle kaynatada da böyle. Bir öğrenci öğretmenin önünde hiç çıt çıkarmasa, öğretmen bana bir şey demesin diye, uyuyor musun be ilgilensene dersle der. Zavallı çocuk öğretmen beni akıllı zannetsin diye ikide bir parmağını kaldırırsa, çivimi var oturduğun yerde rahat otursana der.

İnsanoğlunu topraktan başka bir şey tatmin etmiyor. Toprak da hiç itiraz yok. Üstüne kar yağdı, toprak yarıldı, kuraklık oldu sulu oldu orda herkes memnun. Daireler mükemmel orda. Orda şikâyet yok. Öbür türlü insan sürekli memnun olmuyor. Sürekli memnuniyetten. Bir anlığına çok harika çok süper. Bir saat iki saat işte bilemedin duruma göre bir gün iki gün. Bunun en güzel örneğini söyleyeyim mi size? Biraz durumu iyi olan Anadolu'dan İstanbul'a gelmişler. İlk işleri nedir? Köy de güzel bir ev yapmak, baba toprağı ya da onun köyünü andıran mesela Karadeniz'den geldiye Beykoz'da güzel bir ev yaptıracak orası da ormanlık oraya benziyor ya. İşte daha böyle Orta Anadolu'dan geldiye Çatalca'da o işte baba toprağı biz köyden geldik. Bakıyorsun İstanbul'da ki evinin kat kat değerinde bir masraf yapıyor. Bir yazlık yapıyor, bir sene ailece oraya. İkinci sene oraya. Üçüncü sene giden yok, kalıyor orada. Yok, çocuklar gelmedi de bu sene iş rastlamadı da gibi mazeretler. Üst üste yazlık bile insanı memnun etmiyor. Yani yazlık bile o kadar para döküyorsun yahu beş on sene git üst süte bari, insanoğluyuz sürekli bir şeyden memnun olmuyoruz. Hadisi şerif ne buyuruyor: "Bir vadi dolusu altını olsa öbür vadiyi arar." Bir daha al üçüncüyü arar. Tiniyetimiz böyle bizim. Ama bir el arabası toprak buldu mu rahat, üstüne atacaksın toprağı yalnız. Toprağın üstündeyken insan kaşınıyor. Altına indi mi bütün kaşınıtları bitiyor. Sistem böyle, böyle yaratmış Rabbimiz.

Kardeşler,

Bu söylediğim sözlerim elbette ayet değil, ayetle başlamadım sözüme ama ayet gibi hadis gibi ispat edecek belgem var. Ebubekirler radiyallahu anhuma Allah'ın peygamberlerden sonra en çok sevdiği birinci ve ikinci insan var. Peygamberin önünde iki saat üst üste boş oturdular kavga ettiler. Ashabı kiram 'radiyallahu anhum veradû anh' diyor Allah. Allah onlardan memnun onlar Allah'tan memnun bu kapasitede insanlar. Peygamber aleyhisselamın önünde kılıçlarını birbirlerine çektiler. Bir arada fazla durdular.

Osman bin Affan radiyallahu anhin hilafeti günlerinde çok büyüdü İslam devleti yönetici bulma sıkıntısı çıktı. Yirmi sene de yüz kattan fazla büyüdü. İnsandan fazla toprak kazanımı oldu. Hazreti Osman bir miktar açılımı durdurmayı düşünmüş. Yani yok nasıl yöneteceksin, Amr Bin As radiyallahu anh o da başka bir sahabe. Demiş ki, bak ya emire'l müminin oturduğu köyünde duran Müslüman da olsa derttir. Bu insanları şehirlerde tutma sal gitsinler sağa sola, demiş. El hak hazreti Osman bu öğüdü

dinlememiş. Sonra o yerinde oturanlar önce Osman'ı öldürdüler. Sonra hazreti Ali'yi öldürdüler. Hâlâ o kan akıyor. Yerinde duran insan dert. Bu kim için geçerli? Ashabi kiram için. Ondan sonra için. Anadan doğmuş herkes için dokuz ay karanlık bir yerde bekliyor insan çıkınca insan gülmesi lazım. Elhamdülillah, o karanlıktan kurtulduk, ebe hanım bizi kurtardı diye. Hiç gülerек doğan çocuk var mı? Rahat ettiği için ağlıyor. İnsanoğlunun temel karakteri bu. Zaten gülerек doğsa bir çocuk onu hemen küveze filan koyarlar bu yaşamayacak diye. Ağlamak karakteri insanın. Rahat ettiği için ağlıyor ama. Rahat ettiği için ağlıyor.

Her hâlükârda kardeşler, insanın derdi bitmiyor ama hiçbir insan derdin kaynağı olarak kendisini görmüyor. Hep başkası hep gelinler kabahatli, hep damat ahlaksız çıkar. O taraftan baktığında da kaynana bela demek kaynata bela demek. İki ortağı konuşur hep öbür ortak hain. Hep batırdı şirketi. Bu mübarek yatırımcı, bu tuttu mu altın oluyor. Öbürü tuttu mu demir oluyor. Hep böyle. Baba ile oğul bir araya geldiğinde babalar canavar zaten. Gaddar, merhametsiz, babanın penceresinden baktığın zaman biz ne evlattık, bu hain. Bunlar düşman biz evliya idik, babamızın önünde evliya idik. Kaldırsan babasını mezardan onun hakkında ki kanaatleri sorsan, aynı sözler. Hep yukarısı aşağıya sitem ediyor. Hep aşağıdan yukarısı, kalksana yukarı ezdin beni diyor. Bu dünyanın gereğidir. Sahabede olsan böyle genç de olsan böyle yaşlıda olsan böyle. Bu hayatı böyle yaşamak imtihan denen bir şeydir. Bu standartlarda yaşayıp Allah'ın rızasını kazanabilenler cennet kazanacaklar. Bir kul çıkıp ya Rabbi bana belalı bir kaynana belalı bir kaynata, huzursuz ahlaksız bir damat, kötü bir gelin, çok kötü çocuklar verdin bizim camiinin imamı da iyi değildi. Onun için biz kavga ettik onun için Müslüman olmadık diyebilir mi bir insan? Papaza kızıp oruç bozma hakkı var mı Müslümanın, pireye kızıp yorgan yakma hakkımız var mı? Bir cami bile gösterebilir misiniz ki, o camiden yirmi kişi çıkıyor yirmi kişide, Allah razı olsun imamımız peygamber vekili bize namaz kıldırıyor, desin. İki kişi desin onlar da imamla çay içmeye gitmişlerdir onun için. İmam onları çaya çağırıştır. Ya da imam onlara çaya gidiyordur maşallah ya. Aynı safta namaz kılan öbürüne sor ne edeceksin kardeşim, evde de namaz kılınmıyor mu rükû ediyoruz işte. İnsanoğlunun rızasına ulaşmak rızık dağıtan meleklerinde becerbildiği bir iş değildir. Tamam der o cümlesi bitmeden hayır demek için ama. Tamam tamam, ne zamana kadar, elinde ki lokma bitinceye kadar. Değil dün yediği, sabah yediğini bile yok sayıyor. Nasıl insanın yediği en mükemmel yiyecek midesine indiğinde pislik statüsüne düşüyor. İnsana verilen iyilikler de onun beyin mekanizmasında mide de ki bağırsakta ki gibi oluyor. Eğer bu böyle olmasaydı yoktan var olmama neden olan annemin ayaklarını öpmeye doymamış olmam lazımdı. Ben sıfırken sıfırdım hiç yoktum. Ben diye bir şey yoktu bu dünya da. Hiçbir şey değildim ben. Dünyaya gelmeme Allah iki kişiyi sebep yaptı. Biri babam biri annem. Onlar olmasa sebep olarak Allah onları çıkarmasaydı ortada ben diye birisi olmayacaktım. Dolayısıyla hayat güzelse dünya güzelse para kazanmak güzelse oturup çay içmek güzelse denizde yüzmek güzelse konuşmak güzelse dinlemek güzelse cennete girmek güzelse hepsi annem babam sayesinde oldu. Onlar bana para kazandırmadılar belki. Belki bana harçlık bile vermediler ama cebi dolu bir adam olarak yeryüzünde dolaşmam onların beni doğurması sayesinde oldu. Dolayısıyla param, servetim, güzelliğim, yakışıklılığım her şeyim sevgim, nefretim, cennetim, cehennemim her şeyim onlar benim. Her şeyim onlar. Nasıl ben yirmi beş sene sonra otuz sene sonra var oluş sebebim olan annemi babamı yok sayabilirim. Onların oturmadığı bir sofraya oturabilirim. Onlar gitmeyeceksin İstanbul'a dediği halde kamyona eşyalarımı koyup götürebilirim. Nasıl onları ezebilirim? Ezerim çünkü onlarda babasını ezmişlerdi, ahretim gider dünya güya bana kalır. Hâlbuki dünyada kalmaz. Anne babanın ahından sonra dünya çöplük bile değil artık. Ama bunu yapabiliyor muyuz, yapıyoruz. Neden? Çünkü Allah'ın en büyük kanunlarından biri sürtüşme kanunudur. Sürtüşmeyen insan yoktur. İlla sürtüşeceksin. Annen babansa sırada, anne babayla. Onlar öldüyse kariyla sürtüşürsün. O da yok gelin ne güne duruyor. O da yok alttakini rahatsız et! Bir şey yap boş durma. Bu temel karakteri insanoğlunun. Peki, yaratılışımızda bir formül hatası mı var bizim? Mesela belli bir kimyasal maddeyi koymayı unuttu Allah onun için mi böyle hep huzursuz işler yapıyoruz? Hayır, böyle yarattı Allah. Bilerek

bir plan gereği imtihan gereği ve sonunu hesap ederek Allah böyle yaptı. Bir bildiği var. Bir hikmeti var. Bu hikmetinden dolayı tipimize itiraz edemiyoruz.

Çok huysuzluğumuza geçimsizliğimize rağmen kardeş kardeşle kavga eder mi? Öldürür bile. Allah mı böyle diledi? Öyle yaptı ama öyle dilemedi. Öldür demedi. Öldürecek sinir sistemini kafana koydu. Bir de el freni koydu sana ama. Sonra yokuştan inerken dördüncü vitesle inme dedi. Kurallara uysaydın, yokuşunu inerken düşük vitesle inseydin kardeşine çarpmazdın, vurmazdın onu. Sen rampadan inerken çıkarken aynı vitesi kullanırsan bir şey olmaz. Ama çıkarken üç ile çıkabildiğin bir rampayı inerken beşle inersen sana fren sistemi de dayanmaz araba da dayanmaz. Ruh da dayanmaz ölür gidersin.

Her halükarda bizi bu mantalite içerisinde yaratan Allah'tır. Kimsenin sinirinde bir yanlışlık yok. Çok sinirli adam. O sinirli adamdaki senin gözüne çarpan yanlışlıklar çok ılıman dediğin adamda öbür tarafta var, merak etme sen. Hepimiz aynıyız aslında, hepimiz aynıyız. Hepimizin cenneti aynı, imtihanı aynı, akibeti, yaptığımız şeyler açısından dolayısıyla aynı. Bizim sinirlimiz ile sinirsizimiz arasında fark yok. Ha birimiz ikide bir kaldırıp paldür küldür tokat atıyor, gel çay içelim diyorsun geliyor. Öbürü hiç kızmıyor görünüyor yirmi sene sonra bile senden intikam alıyor ama. Öyle gürgen fidanı gibi dikeyiyor senin yirmi sene önce işte top oynarken ona çelme takmıştın, onu bir kenara yazıyor. Yirmi sene sonra senin oğlun oluyor ondan intikam alıyor o. Sen zannediyorsun ki bu yumuşak. Yoo sinirli adamdan daha fazla zarar verdi sana anlayamadın bile onu. Hepimiz buyuz.

Peygamber aleyhisselamin hanımları da olsak buyuz. Şimdi kadınlar hani birbirlerini çekemezler, birbirleri hakkında konuşurlar, Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem hanımları da aynı şeyleri yaptılar. Ne yapmadılar ki Efendimiz aleyhisselama? O onların değerini düşürmedi. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem "ulan bu kadınlar beni bile üzdü" demedi ki. Ne buyurdu? Ne buyurdu? "Bunlar eğri bir kemikten yaratıldı, düzeltirsen kırılır, böyle idare edeceksin bunları" buyurdu. Ee hadis. İdare etmek sanat. "Vay be! Bu eğriyi düzelteyim" denmez. Camın eğrisi düzelmez çünkü. Camın eğrisini düzeltirsen elin yara bere olur. Böyle eğri büğrü idare edeceksin. Sen dosdoğru musun sanki. Ama başta ne dedik? Ortada bir yanlış aranacaksa hep yanlış karşıda asla bizde olmaz. Bakma insan olduğumuza meleşim ben. Yürüyen melek mübarek. Hep öbürü, hep evlat kabahatli, hep baba kabahatli ortak hainin teki zaten çiğ süt emmiş. Hain, hep ortak. Hep komşular berbat. Bu sadece arştan düşmüş, yanlışlıkla o apartmana girmiş. Apartman cehennemden çıkma insanlarla dolu.

Sokak zifiri cehennem bataklığı bu işte melaike kiramdan biri. Rahmet için o mahalleye rastlamış. Hiç gülmeye gerek yok arkadaşlar. Buyuz, buyuz. Ya şirketimizde böyle bir sıkıntımız var. Mesela; bir iş yerinde işçiyi konuştur. Valla biz de doğru dürüst çalıştığımız yok patron da pinti zaten diyen işçi mi var? Yok. "Bizi burada köpek gibi çalıştırıyor adam, köle miyiz neyiz belli değil. Aybaşı geldi mi şöyle böyle." Dön patron beyden dinle aynı manzarayı. "Ulan işe gelirken böyle değildi bu adam el ayak öpüyordu şimdi patron oldu burada ya." Herkesin atma yeteneği çok yüksek, toplama, çekme yeteneğimiz yok maalesef. Menfaatimiz varsa çekeriz tabi, ayrı bir konu.

Her halükarda kardeşler, bu anlattıklarımın şunu söylemek istiyorum: Biz böyleyiz ya, böyle olduğumuz için Allah böyleliğimizin düzeltilmesini bizden istiyor. Yetmiş yaşında bir amca, kardeşini ziyarete gittiğinde kardeşinin oğluyla tartışması olduğunu gördüğü halde o evden o işe müdahale etmeden çıkıyorsa eğer, yani yeğeniyle kardeşinin kavgalı olduğunu, konuşmadığını bildiği halde o evden çıkıyorsa herhangi bir müdahale yapmadan, usulüne uygun olarak bu yoldan geçerken حي على الصلاة diyen müezzini duyduğu halde o الصلاة حي على الصلاة icabet etmeyip hiçbir şey yokmuş gibi, camiye çağırın yokmuş gibi çekip giden adam gibidir. Sılayı rahim yaptın, gittin baktın ki evde bir sessizlik var. "Yahu bu evde üç-dört tane çocuk vardı, sen altmış yaşında adam bu çayları sen niye getirdin?" "Bırak ya bu dünyada kimseye muhtaç olmayacaksın." "Ne demek bu dünyada kimseye

muhtaç olmayacaksın?” “Defolup gitsin.” “Haa bir dakika bu çayı geri götür, ben bu evde çay içmem evladına lanet eden bir adamın çayı içilmez” desene on beş yaş büyük bir ağabey olarak senden çekinsin. İşte başlasın, ağabey bildiğin gibi değil ya şöyle ettiler böyle ettiler. Ee sen de toparlayıp o çocuğu alıp gelip el öptürüp Allah’ın rızasını kazanıp gitsene oradan.

Kardeşler,

Bir hadisi şerif söyleyeceğim. Hepimiz, hepimiz kendimize bundan iman dersi çıkaracağız. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin vefatını hatırlıyorsunuz. Yaklaşık elli günden fazla yani yataktan çıkamayacak kadar sıtmalıydı, son bir haftasında da hiç yatağından kalkamadı. Baygın vaziyette son iki gün geçti. Ayıldığında ne sordu? Çok ateşim mi var, tansiyonumu ölçün mü dedi? Ayılır ayılmaz sorusu neydi? “Namaz, ezan oldu mu, namaz oldu mu” dedi. Tuttular iki sahabe Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemi ellerinden omuzlarına aldılar. Sedyelik halde getirirken tekrar bayıldı, tekrar yatağına geri götürdüler. Ayıldı: “namaz kılındı mı” dedi, “seni bekliyorlar ya Resûlullah” dediler. Kalkmaya çalıştı kalkamadı. “Ebubekir’e söyleyin, namazı kılın” dedi. Hatırlıyoruz bu sahneyi değil mi? Resûlullah demek namaz demek, Resûlullah demek cemaat demek. Evinde namaz kılmamış hiç. Böyle bir Peygamber’in cemaate geç kalma nedeni ne olabilir arkadaşlar?

Sahabinin biri demiş ki: “Ya Resûlullah” demiş, “Kuba’da -hani ilk Cuma namazının ilk hicret esnasında ilk mescidin yapıldığı, Kur’an’ı Kerim’in temiz insanlar orada oturuyor dediği yer Kuba, hacılar ziyarete gidiyorlar hani- Kuba’da Müslümanlar bir meseleden dolayı tartıştılar, birbirlerine taş attılar, kavga ediyorlar” diye haber edilmiş. O da aleyhissalatu vesselam Efendimiz: “durmayın hemen gidelim onları ıslah edelim, barıştıralım” buyurmuş. Gitmiş, Bilal radiyallahu anh öğle ezanını okumuş, Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem geri gelmemiş, beklemişler beklemişler, ikinci yaklaşmış gelmiyor, namaz vakti geçiyor, Bilal Ebubekir radiyallahu anha diyor ki: “bu namaz kaçacak, bari gel namazı kıldır” diyor. Ebubekir radiyallahu anh namazı kıldırıyor. İki defa Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem cemaate gelemedi. Birisinde kalktı namaz diye bayıldı, tekrar düştü ondan sonra zaten akşamı bulmadı vefat etti. Biri de bu.

Nereye gitti? Nereye gitti? Kavga eden iki Müslüman’ı barıştırmaya gitti. Kavga eden iki Müslüman kim? Kim? *لَمَسْجِدِ أُسَيْنَ عَلَى النَّقْوَى مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رَجُلٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ* Ayet. “Şu tertemiz, takva duyguları üzerine kurulmuş mescid ey Peygamber senin namaz kılman için uygun bir mescittir, Kuba Mescidi’ni tarif ediyor. O mescidin köyünde tertemiz, imanla yaşamayı isteyen mü’minler vardır” diyor Allah. “Onları Allah seviyor” diyor. O Allah’ın sevdiğini söylediği Müslümanlar birbirlerine taş atıp kavga etmişler, neyi gösteriyor bu? Ayetle Müslümanlığın tescilli, üstelik senin Medine’deki mescit gibi öven ayet var. *لَمَسْجِدِ أُسَيْنَ عَلَى النَّقْوَى* “Muttaki mü’minlerin kurduğu mescit” Allah diyor. Takva ehli bir insanın kurduğu mescit. O mescitteki sabah namazını kılmış insanlar seni bahçen önce sulandı, bizim bahçenin suyunu niye kestini diye kavga ediyorlar, birbirlerine taş atıyorlar, kılıçlarını almak üzere eve gidiyorlar, mahalle kavgası olacak. Beş kilometre ötede Peygamber aleyhisselama haber uçuruluyor. Kalkıyor Peygamber saat dokuz gibi onarlı barıştırmak için gidiyor, öğle namazı vakti oluyor, geri gelemiyor, ikinci sıkışıyor geri gelemiyor.

Ne iş yapıyor Peygamber aleyhisselam efendimiz, neyle meşgul? Hayatında cemaat kaçırmamış Peygamber neyle meşgul? Kur’an’ı Kerim’in temiz dediği insanların kavgasını ıslah etmekle uğraşıyor. Bu ne, ne enteresan bir vazife ki cemaati kaçırmamasına, öğle namazını neredeyse kaçırmamasına sebep oluyor. Başka bir örneğe dikkat ediniz. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem hayatında bir defa ayakta bevl etmiş, bir defa. O bir defanın nedeni ne biliyor musunuz? Genelde tuvalet ihtiyacı için şehrin dışına açık alanlara gidiyorlardı, o zamanki usul öyleydi. Aleyhisselatu vesselam Efendimiz kavga eden iki aileyi barıştırmak için Medine’den çıkmış, ha barışın ha barışın, ayaklarına Peygamber gelmiş, nazlanıyorlar.

Yok, o hakkımı verdi, vermedi. Böyle tartışma büyümüş derken abdest ihtiyacı tuvalet ihtiyacı sıkışmış bırakıp gidememiş, o kadar sıkışmış ki normal tuvalet yapılacak yere gittikten sonra çömelmeye vakit bulamamış.

Buhari'deki hadisi şeriften öğreniyoruz ki hayatında bir defa ayakta bevl etmiş. O da ne için? En önemli sünnetlerinden birisini kendisi niye terk etmiş? İki Müslüman aileyi ıslah etmek, barıştırmak için Müslümanlar düzelsin, kavgasız bir toplum olsunlar diye uğraşmak için tuvalette oturmaya vakit bulamayacak kadar zaman kullanmış. Bakınız kardeşler, burada nerden bahsediyorum? İslah kelimesiyle الصلاة daki kelime aynı kökten geliyor. Müslümanlar kavgalı iki Müslüman seyrederler. Dede, çocuklarının kavgasını seyreder. Müdahale etmek zorundadır. Bu müdahaleyi Kur'an'ı Kerim, pataklayın, vurun kırın diye ileri de götürüyor. İki Müslüman kavga ediyorlar. Siz hakem oldunuz, barıştırmak istiyorsunuz, haklıyı anladınız, haksızı da anladınız, haksız azgınlık yapmaya kalktı, Allah-u Teâlâ ne buyuruyor? فقاتلوا التي تبغي "Hakeme itiraz eden tartaklayın" buyuruyor.

İslam'ın Müslümanlığın kavgaya tahammülü yoktur. Şeytanın elindeki en büyük koz, Siyonizm değildir. Şeytanın en büyük silahı dövüşen iki Müslüman'dır. Kavga eden iki Müslüman'dır. Onlara yaptığı yatırım, Siyonizm'e yaptığı yatırımdan daha güçlüdür. Çünkü Siyonizm'in önündeki Müslüman öldürülse şehit olur, kalsa gazi olur. Ama dövüşen iki Müslüman'ın öldüreni de öleni de cehenneme girer. Bunun için aleyhisselatu vesselam Efendimiz buyuruyor ki: "İki Müslüman'ın arasını açmaya sebep olmak", cümleyi iyi anlayalım iki Müslüman'ın arasını düzeltmek ne kadar sevaptır diye bir soru soralım biz. İki Müslüman'ın arasını düzelttik. Bunun sevabını merak ediyoruz. Tersten cevap veriyor. Buyuruyor ki: "İki Müslüman'ın arasını açmak, açacak iş yapmak, kökten tıraş etmektir" buyuruyor. "Usturayla tıraş etmektir". Ne demek kökten tıraş etmek? Kendisi açıklıyor. "Bakın, bakın sakal tıraşından bahsetmiyorum ha din tıraşından bahsediyorum" diyor. Ne demek istedin ya Resulullah? Din tıraşı ne demek?

Eğer iki Müslüman, gelinle kaynana, babayla oğul, iki ortak, iki komşu senin fiskosun, yanlış söz taşıman, söylenmemesi gereken bir sözü söylemeden dolayı tartışmış, birbirlerine selam vermez hale gelmişlerse eğer, sen dinini kökten tıraş ettin. "Ne demek tıraş Ya Resûlullah?" "O güne kadar yaptığın ibadetler, verdiğin sadakalar, kıldığın namazlar başında büyümüş saç gibiydi, usturayla saçını kökten döktüğün gibi o gün Allah senin amellerini kökten bitirdi. Gitti sadakalar, gitti okuduğun Kur'an'lar. İki müminin arasının açılmasına sebep oldun. Dön, bu formülü pozitif tarafından oku. İki Müslümanın arasını düzeltmeye vesile oldun, becerdin, düzelttin kırk yaşındasın, kırk sene ibadet etmiş gibi Allah sana sevap yazıyor. Çünkü "hayya lessalah" diyen Allah, فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ "Kardeşlerinizin arasını düzeltin" diye tembih etmişti.

Bunun için kardeşler Allah'tan korkan, mahşere çıkacağına iman eden, hesap vereceğine iman eden girdiği bir evde girdiği bir iş yerinde tartışan kavgalı iki Müslümanın durumunu düzeltip düzeltmeyeceğine baksın. Eğer gücü öyle bir kavgayı düzeltmeye müsait değil, sen o evin damadısın mesela. O evde aile büyükleri arasında kavga var. Damat olarak, o evden olmayan birisi olarak bir şöhretin de yok, zengin de değilsin, fabrika da yok, sarı taksikle gitmişsin ziyarete kayınpederini. Seni kim takar.

Yani diyelim ki mesela korumalarıyla filan gittin ya da işte bir devlet makamında bir görevin var, belediyeden iyi ihale alan bir şirketin filan var, sen mübarek insansın, seni herkes dinler iş bitene kadar. İşin bitene kadar herkes dinler. Herhalukarda eğer doğal olarak, örf olarak senin o olaya müdahale etmen mümkün değilse Allah'a sığın kaç. Oraya rahmet inmiyor çünkü. Ziyaretini yap, çay may içmesen daha iyi olur, onun çayında da şifa olmaz, bereket olmaz onda, lazım değil. İş bul kendine acil beklet ara sıra çaldır telefonunu, filan aradılar beni de, kalk git rahmetsiz ev o.

Dövüşen Müslümanlara rahmet yok. Aleyhisselatu vesselam efendimiz bir gece, kadir gecesinin ne zaman olduğunu Allah ona ilham etti. Filan gece kadir gecesidir anladı. Çok mutlu oldu, mübarek yüzünden mutluluklar uçtu, hemen çıktı üstünü giyindi "Ey Müslümanlar, yarın gece kadir gecesidir" diyecekti tam çıkınca o mescitte iki Müslümanın tartıştığını gördü, kavga ediyorlardı. Ne yapıyorsunuz, ne ediyorsunuz?" "Ya Resûlullah, işte şöyle etti, böyle etti" diye birbirlerini şikâyet ettiler. Güya biz şimdi var ya, biz olsaydık peygamberin yanında var ya biz parmaklarımızın ucuna basarak yürürdük zannediyoruz. Öyle değil arkadaşlar. Orada olsak ne çek kavgası yapardık biliyor musun? Ne dövüşler, ne araziler. Orada belki de haftanın futbol skorlarını bile konuşurduk. O zaman yoktu futbol da konuşmuyordu ashabi kiram. Zannetmeyin kolay bir şeydir peygamberin huzurunda yaşamak. Üç bin kilometre mesafeden gidiyorsun da onun kabrinin huzurundan cep telefonu ile gelinine, kızına telefon ediyorsun, sen demek ki onun sağlığında olsan cep telefonundan atari bile oynardın.

Öyle yani ashabi kiramı sakın hor görmeyiniz. Zavallılar her imtihanı onlar yaşadılar. Ayetle, hadisle bize aktarıldı bu, bu sefer. Biz zannediyoruz ki bedevi onlar medeniyet görmemiş, biz Osmanlı çocukları görsek peygamberi ne hürmet ederdik. Hiç kimse böyle bir gaflette bulunmasın kıyamet günü perişan olur insan. Allah muhafaza buyursun. O halleriyle Allah onlardan razı oldu, sanane, banane ya.

İki sahabe kavga ediyorlardı efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem onları teskin etti, sonrada buyurdu ki "yahu" dedi, "ben niye çıktım evden biliyor musunuz?" "Niye çıktın Ya Resûlullah?" "Kadir gecesinin gününü söyleyecektim size, bunlar kavga edince Allah ceza olarak unutturdu onu bana" dedi. "Hatırlamıyorum şimdi" dedi.

E kardeşler on beş senedir konuşmayan bir baba ve oğul var bir evde. Ne kadir gecesini? Kaç kadir gecesini, kaç bayram gecesini geçmiş hepsi unutulmuş bunun rahmet ineri mi o eve? Kayınpederle damat on senedir konuşmuyorlar. Bu küslük Ümmeti Muhammed'e ait şey değildir, kavga ümmete aittir. Kavga ederiz, dövüşürüz bir büyüğümüz gelir, barıştıırır, el koyar olaya. Bizde Ümmeti Muhammed kültüründe ıslah mefhumu vardır. Allah bizi kavgalıları ıslah etmekle mükellef kılmıştır. Biz her şeyi devlet mahkemesine götürmeyiz, aile meclisinde hallederiz. Büyükler arasında hallederiz, mahallemizin imamına götürür hallederiz. Hakem tayin ederiz. Allah en çok kavga konusu olan, en çok Müslümanların kavga edeceği konulardan olan karı koca kavgalarını bile nasıl tarif ediyor bize? "Eğer bir kadınla kocası geçinmiyorlarsa bir onun ailesinden bir bunun ailesinden aile büyüklerinden iki kişiyi hakem yapın" Allah buyuruyor. "O hakemlerin verdiği karara da razı olsunlar" buyuruyor. Kur'an'ın reçetesi bu. Demek ki illa olacak. Allah Teâlâ buyurmuyor ki "benim Kur'an'ıma iman edenler kavga etmezler." Böyle bir şey yok canım. Üstelik sen Kur'an'a iman ettin, sabah namazına kalkıyorsun ya on defa fazla kavga edersin. Niye?

Sen çünkü cennete doğru otobanda yol alıyorsun, senin kaza ihtimalin çok daha yüksek. Öbür kâfir dağda yaşıyor, cennete gitme umudu yok o ne kaza yapacak orada, kardeşim adam ormanda oturuyor. Düz yolda değil o, onun kaza yapması mümkün değil, cennete giden bir binek üzerinde değil adam niye kaza yapsın? Nadiren o çalılıklara filan takılır da kavga eder. Ama "ben Rabb'ime doğru koşuyorum, ben cennete girmem gerekiyor" diye son sürat Allah'ın cennetine doğru giden bir insan bir milim direksiyonu çevirse pat küt sağa sola vurur. Dolayısıyla "kavga etmez Müslüman" diye bir şey yok, kavga eder, dövüşür ve öbür mümin seyretmez, horoz dövüşü gibi müminin kavgası seyredilmez, müdahale eder.

Bu müdahalede elbette belli kurallar var. Yani elli yaşında bir anneyle, babanın kavgasına ilkokula giden bir çocuk hakem olarak tayin edilmez herhalde. Örf bir yaşlıların mesela kardeşlerin kavgasında iki kardeş kavga ediyorsa büyük abi baba hükmünde. Baba müdahale, baba gibi müdahale eder. Amca yaşıyorsa amca müdahale eder. Her yörenin kendine ait bir kültürü var. Yalnız batıdan gelen kültür devlete havale et, savcılığa bildir kültürüdür. Ne kavga ya ben ne karıştıracağım ben mi kavga ettirdim

onları? Yazıklar olsun ne demek sen mi kavga ettirdin? Sen kavga ettirmedin ama kavga etmeye devam etmelerini sağlıyorsun. Sen yakmadın benzin döküyorsun.

Burada kardeşler, bizim örfümüzdeki bir adiliği, en düşük seviyeden ahlaksızlığı vurgulamak istiyorum. Bilhassa köy kültüründe yaşayanlar yani böyle çok muhabbetvari ortamda yaşayanlar mesela, bir baba çocuğundan sitem ediyor. "Şöyle etti de, böyle etti de" filan anlatıyor, camiden çıkınca arkadaşına anlatıyor, ya da kadıncağız akrabalarından birisine anlatıyor. Bakınız şeytan nasıl benzin döküyor.

Şimdi baba ne diyor? "Dinlemiyor sözümü" diyor, "ya hiç beni adam yerine koymuyor" diyor. O da ona cevap veriyor diyor ki "ya evlat mı kaldı dünyada, biz canavar doğurmuşuz." "Ne diyorsun sen ya benimki ondan fena ya. Bunlara hiç mal mülk bırakmayacaksın, Kızılay'a bağışlayacaksın." Ne yapıyor bu adam şimdi? Meze katıyor. Mezesine meze katıyor. Alkolüne bir kadeh daha, bir, bir, bir, bir miktar daha, bir kâse daha ilave diyor. Bu adam derdini sana açtı, evladından şikâyet ediyor veya işte gelininden damadından şikâyet ediyor. Söylenecek söz onun kinini arttırmaya yönelik olur mu? Niye demiyorsun ki "en azından Allah da senin günahlarını affediyor sen niye çocuğu affetmiyorsun?" Mesela dese ki "ben işte affettim onu geçen sene gene aynı şeyi yapıyor." Cevabı nedir bunun? " "Seni de Allah seksen defa affetti şimdiye kadar hâlâ gene sigara içiyorsun?" Adamın hiç olmasın kinini arttırma. "Tamam, sen madem öyle dedin bende onu affettim" demeyecek elbette, bir günde olmaz bu iş. Ama bir daha da kimseye öyle anlatmaz, "ya millet beni ayıplıyor" diye.

Çünkü biz Allah'tan korktuğumuzdan çok komşular ne der diye merak ediyoruz. Her gelen komşu "bu çocuğa boşuna sen araba almayacaktın çocuğa, bunu niye evlendirdin sen, buna masraf edilmezdi" dedikçe kuduruyor adam, dedikçe kuduruyor. Hâlbuki tam tersine karşılaştığı on kişinin beşine anlatmıştır. Beşi de buna deseydi ki "sen de sanki evliya mısın? Ben senin gençliğini bilmiyor muyum, hatırlamıyor musun neler yaptık biz o zamanlar?" dese adam en azından kimseye anlatmayacak işte o gün de affetmeyecek belki ama on beş gün sonra, yirmi gün sonra gevşeyecekti adam. Bu taktik böyle.

Bu Allah'ın rızasını kazanmaya daha uygun olan bir usul. Maalesef biz çok seviyesiz bir şekilde kin, kin, kini olan siniri olan ve dargınlığı olan Müslümanın üzerine ateş döküyoruz. Çocuklar kendi aralarında konuşuyor "babam şöyle etti, böyle etti" filan vesaire. Mesela "babam işte bana bilgisayar almıyor" diyor "oğlum baban çocukluğunda da pintiydi zaten ondan sana bilgisayar geleceği yok." Böyle denir mi ya?

Bakınız İslam yalana ne kadar şiddetle düşmandır. Efendimiz sallallahu aleyhi ve selleme ne soruyorlar? "Müslüman ayağı kayıp zina eder mi Ya Resûlullah?" diyorlar. "Ne buyuruyor?" "İnsandır" diyor insan. Eder mi? Eder. "E kumar oynar mı?" "İnsanoğlu." O arada da şöyle bir ağaca yaslanmış efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem dinleniyor.

"Yalan söyler mi Ya Resûlullah?" diyorlar. "Asla onu söylemez, Müslüman yalan söylemez" diyor. Müslüman yalan söylemez. Zinadan kumardan beter şeyden söz ediyor demek ki. Aynı peygamber sallallahu aleyhi ve sellem ne buyuruyor? "İki kişinin arasını düzeltmek için yalan söyleyeninkini yalan saymam" diyor. Ya yalana bile müsaade ediyor Allah Teâlâ. Niye? Yeter ki barıştır bunları. Niye çocuğa demiyorsun "oğlum daha geçen babanı duydum, ya bu çocuk bilgisayar istiyor alamıyorum, içim cız ediyor biraz biriktirsek de alsak" ya bitti işte. Çocuk, çocuk zaten bilgisayar istiyor. Belli ki babası da bir sebeple almıyor. Ama hiç olmasın de ki "böyle böyle baban almayı düşünüyor ama herhalde bir ev mi taşıyacak, bir niyeti var, badana yapacaktı bu sene herhalde öyle düşünüyor" filan.

Git babasına de ki "sen böyle böyle çocuğa almıyor musun, ben bu işi gevşettim haberin olsun" de ya, ondan sonra bilgisayara işinden iki ay ertellersin, iki ay rahmet insin o eve. Sonra gene çıkacak bu iş, o adam pinti, ya bu sefer de başka bir yalan uydur, ne edeyim yalan mı yok.

Kardeşler, Hazreti Ömer'e bir adam gelmiş karısını şikâyet etmiş. demiş ki "benim karı yemin etti, beni sevmiyor" demiş. "Allah Allah çağır şunu bana bakayım" demiş. Çağır kadın gelmiş , "sen yemin ettin mi bu adamı?" "Ettim tabi" demiş. Nasıl ettin demiş? "Yahu ikide bir tutturuyor, karı sen beni seviyor musun, sevmiyor musun?" "Ya kapat bu konuyu" diyorum. "Seviyor musun, sevmiyor musun? "Sevmiyorum" demiş. "Üstüne gele gele sevmiyorum" demiş. "Yemin et bakayım" dedi, "yemin de ettim" demiş. "E seviyor musun, sevmiyor musun?" demiş. "Seviyorum" demiş. "E niye böyle yemin ettin?" demiş. "Ben yalan mı söyleyecektim" demiş. "Bunalttı beni, ben de bunalınca öyle dedim" demiş. "Ben yalan söylemem" demiş kadın. Hazreti Ömer buyurmuş ki "bak kadın" demiş, "bir erkekle, bir kadın bir eve kapandılar mı, her şey doğru yürümez o evde" demiş. İnsan erkek ara sıra yalandan "seni aşıkım," öbürü "ben sensiz yaşayamam" der bu işler böyle yürür," çok da doğru olmayın defolun gidin buradan" demiş. Yani arkadaşlar gülmekte bir sakınca yok, gülünecek haldeyiz çünkü, gülünecek haldeyiz, gülünecek haldeyiz.

Mübarek yani arkadaşlarıyla muhabbet ederken, milyon yalan bir liraya satılıyor, kocasında evliya asla yalan konuşmaz. Ya yalan gene deme. "Sevmesem bu evde ne duruyordum" de adam teselli bulsun işte, üç gün beş gün idare etsin öyle. Yani surat astın. "Ya ne oldu?" filan "Senin gibi adam kaderimde varmış, ona surat astım." deme kardeşim. De ki "Ya işte cehennemini düşünüyorum filan, ahireti düşündüm." Bir şeyler de. Adam da sevensin ne takva karım var diye.

Kardeşler,

Biz, evet mükemmel, güzel, harika, Allah'ın en güzel mahlûklarıyız. İnsanız elhamdülillah. Lakin bu tür defolarımız var bizim. Defoluyoruz. En başta söylediğim sözü tekrar edelim, deneyin. İki çocuğunuza "yan yana bir saat oturacaksınız" deyin, bakın nasıl oradan bir az sonra 155'i arıyorsunuz. "Ya oturun çocuklar işte. Bir saat oturana bir kilo çikolata." deyin, bakın oturacaklar mı? Hangisinin haklı olduğunu mahkemede bile çözemeyeceğiniz yirmi kavga çıkar oradan. İkişer tane sizin bu çikolatalar. Alın, bölüşün, de bak nasıl oradan kavga çıkıyor Ya iki kişi bir bir. "Yok, önce bu aldı, seçti iyisini." E bunların hepsi aynı. Çocukken öyleydik, büyüyünce de böyleyiz aslında biz. Büyüyünce de böyleyiz. Şimdi çocukların üzerinde gülüyoruz. Aslında bu vida bize uyuyor onun için gülüyoruz. Biz de böyleyiz. Biz de böyleyiz. Bu nedenle kardeşler, şunu unutmayacağız: Bir baba evladı ile kavga eder mi? Eder. Hiçbir sakıncası yok. Eder kardeşim ya. Bir erkek, hanımı ile kavga eder mi? Eder. Kaynanası ile eder. Ortağı ile eder. Caminin imamı ile uu. Daha iyi kavga olur mu caminin imamından? Ne güzel işte. Müezzinle zaten kavgalısın. Muhtarla, biz herkesle kavga ederiz. Hiçbir şey bulamayan kendiyle kavga ediyor. Saçını başını yoluyor. Kimse yoksa mesela. Gidiyorsun doktora ne diyor sana? Çok streslisin, diyor. Doktor amca stres ne demek? Kendi kendini yemek demek. Yetmiş yaşında emekli adam, üç gün ya kaldı ya kalmadı öbür tarafa sen niye stres yapıyorsun? Çoluk çocuk gitti ya ayırdı onları. E ne güzel işte kimse yok evde huzurlu yaşa diyecek yerde diyecek yerde sataşacak kimse olmadığı için adam kendiyle kavga ediyor. Saçını başını yoluyor. Sinirlenince berbere gidiyor saçını sifıra vurdurtturuyor.

Yani Allah bizi böyle yaratmış. Biz istedik de böyle olmadı. Ama bunu niye böyle yarattı? "Hayyealessalah" diyor, sabah namazına kalkmayacağımıza kalkacağımıza bakıyor. Önümüzde yeğenlerimize kavga ettiriyor amcalığımızı kullanıp kullanmayacağımıza bakıyor. Komşumuzu kavga ettiriyor hacı efendi olarak senin bu olaya müdahale edip etmeyeceğine bakıyor. Yani bu da bir imtihan. İslahla mükellefiz biz. Amcalığımızı yapmak zorundasın. Hocaysan hocalığını yapmak zorundasın. Köyün büyüğüsün büyüklüğünü yapmak zorundasın. Çocuklar, bu köyde ben yaşarken siz bunu yapamazsınız, demek zorundasın. Ağırılık koymak zorundayız. Ben sebep olmadım ya, diyemezsin. Savcılığa her işi havale edemezsin. Mü'min, çözebileceği işlerin savcısıdır, hâkimidir. Çünkü Allah'ın emridir "فاصلحوا بين اخويكم" "Kardeşlerinizi barıştıracaksınız." Ben hiç kimseyle kavga etmedim, deyip huzurla Allah'ın önüne gideceğini zannetmesin kimse. Çözebileceğin sorunları çözdün mü? Mesela hatırlıyor musun köyde iki amca çocuğu kavga etti sen de o ailenin en büyüğüsün kalktın hususi başka bir işin olmadığı halde o

köye onları barıştırmaya gittiğini hatırlıyor musun? Hatırlıyorsun. Allah kabul etsin. Cuma namazına gittiğini hatırladığın gibi onu hatırlayabilirsin. İşim çoktu. Hee Cuma namazına gitmemek için işim çoktu diyebiliyor musun? Bu da Cuma namazı. Bu da Allah'ın emri. Ama burada bir takım incelikler var.

Bir; insan, yüzde yüz başarısız olacağını bildiği bir işe karışmaz. Çünkü sen ateş dökersin. Yanlış iş yaparsın. Örfünüz sizin, çocukların bu işlere karışmamasını hâkim bu yapan ya da karışmamayı ağırlık olarak benimseten bir örfse sen çocuk olarak bu işe karışma. Ne yap o zaman? Kim karışabilirdi? İşte Çorum'daki amcan. Git Çorum'daki amcana de ki amca senin müdahale etmen gereken bir iş var, de hayra vesile ol. De ki amca senin yol paran benden, git Allah için bu işi çöz. Bak de ki böyle de sevap varmış bu işte de. Dolayısıyla hem amcan sevap kazansın hem sen vesile olduğun için sen sevap kazan, bir. Demek ki konumumuza dikkat edeceğiz.

İki, on senede büyümüş bir fitneyi on dakikada halledemezsin. Akıllı olmak basiretli olmak lazım. Gerekiyorsa üç sene dört sene uğraşacaksın. Gerekiyorsa zekâtından bu iş için harcayacaksın. Mesela bir taraf onun iki milyar lira zarara uğradığını iddia ediyorsa bu iki milyar lirayı çıkarıp zekâtından öbür tarafa vereceksin. Al kardeşim bunu, tamam. Bitti mi para işi bitti. Gelin bakayım bizde çay içiyoruz. Haydi, pilava gidiyoruz. Yani sadece laf ebeliği yaparak değil bu iş. Bu bir cihat kardeşim. Allah'ı razı eden bir iş bu. Nasıl camide namaz kılacağım diye caminin halısını alıyorsun, caminin lambalarını değiştiriyorsun, abdest alınsın. Harcama yapıyorsun benim camim diye. E bu ıslah işinde de Allah sana sevap verecek. Dolayısıyla mesela ne yapacaksın? Çocuk bilgisayardan dolayı mı bu ailenin huzurunu kaçırdı. Adam yetmiş yaşında otuz yaşındaki oğlunu evlatlıktan kovuyor. Niye? Kira vermiyor bana diyor. Ulan dairenin bütünü tapu dairesinden alacak iki ay sonra adam sen iki yüz milyon kira niye vermiyor bana çık evimden defol git. Yetmiş yaşında adam kırk yaşında oğlunu evlatlıktan kovar mı? Ya delirmiştir ya eceli gelmiştir. E burada amcaysan sen. Veya mahallenin imamıysan veya Allah'tan sevap uman bir mü'minsen git akrabadan yirmişer milyon topla de ki arkadaşlar bu adam durup dururken cehenneme giriyor. Evladını da cehennemlik yapıyor. İki yüz milyon verelim buna bir iki ay ondan sonra al çocuğa ver. Çocuk dedi ki o parayı ben vermem. Hakkı yok, o inşaatta ben çalışmışım zaten. İşte o daire benim aslında. Bakma yanlışlıkla ona tapu ettim zamanında. Evlat değil mübarek öbür köyün komşusu sanki. O baltalamış bu yontulmuş. O baltalamış bu yontulmuş. O cehenneme bu cehenneme gidiyor. Adam gelmiş ya Resûlullah demiş. Babam izinsiz benim malımdan alıyor yiyor içiyor ya, demiş. Şikâyet ediyor babasını. Efendimiz de buyurmuş ki: "Malın da sen de babanınsın." demiş. "Baban cennet veya cehennemdir ona göre dikkat et!" demiş. Sonra da babaya ne demiş? "Evlatlarınız arasında böyle haksızlık yapıp birinden alıp öbürüne verme yapmayın. Felçli yaratılırsınız kıyamet günü!" demiş. Onun baba olarak Allah'ın önünde vereceği hesaba sen karışma. Senin Allah'ın yok mu kardeşim var. Devret dosyayı ne karşıyorsun. Her şeye ne burnunu sokuyorsun. Bırak ahirette yaptığı hacı sana yazsın Allah. Karışma sen o işe. Lakin insan kavgaya girdi mi böyle görmüyor. Ne din, ne hac. Hiçbir şey kalmıyor ortada. Ya kırk yaşında oğluna yüz yaşına yaklaşmış ihtiyar dede sövüyor. Ne yapıyorsun sen hacı? Bildim ki bu insan değil. Niye doğurdun lan bu hayvanı başımıza bela ettin o zaman. Demek sen hayvan doğuran bir hayvansın. E sinirlendim öyle dedim. E sen bir hayvan bir insan oluyorsun demek ki. Sinirlenince hayvan, normal şartlarda insan. Olmaz. Müslüman olarak biz müdahaleci olmak zorundayız. Ama müdahale ederken kendimizi helak edecek şekilde değil sevap kazanacak şekilde. Yüzerek hacca gidiyor muyuz? Hacca gideceğim diye Akdeniz'i yüzerek gidiyor musun? Öyle hac olmaz ki. Yolda boğulur gidersen. Hacca gemiyle gidiliyor. Uçakla gidiliyor. Arabayla gidiliyor. Aynı şekilde bu işi barıştıracacağım diye izzeti şerefimi de rezil edemem.

Burada önemli bir mesele daha var arkadaşlar. Şimdi mesela iki ortak birbirlerinin biri forsuna biri parasına itimat ederek on saniyede ortak oluyorlar. Ben şu ana kadar biz ortak olmak istiyoruz bir bak bakalım Müslümanlıkta ortak olabilir miyiz diyene rastlamadım, arkadaşlar. Şirketi kurarlar, ondan sonra alavere dalavere işler gider. Ne zaman boğaz boğaza gelecekler hocaya bir soralım bakalım

hangimiz haklı. Bir gelirler ki bunun yani ikisini yaksan külleri de zarar. Küllerinden bile zarar gelir. O hale gelmişler. Neresini düzelteceksin. Önce birincisi başlar sen ne dersen o olacak. Öbürü tabi sen ne dersen o olacak. Kazara birinin haklı olduğunu anladın mı öbürü ithama başlıyor. Hocam sen baştan beri beni dinlemiyorsun zaten diyor. Hep bunu dinliyorsun diyor. Hani ben bir taneydim bu dünyada. Hani bir taneydim. Sen beni kandırabilseydin, iyi hoca olacaktım. Allah razı olsun. Burada tabi ben şahsen uyguladığım şeyi söylüyorum. Adamlar üç tane dört tane kooperatif evi yapmışlar, kavga etmişler, hakemlik için geliyorlar. Bana geleceğiniz zaman sizin kooperatiften olmayan bir mütaitle gelin. Ben tuğla nasıl dizilir haberim yok ki. Taksit nasıl ödeniyor anlamadığım bir iş bu. Ama evlilikle ilgili bir mesele olsa şu söz, boşama olur mu olmaz mı desen ona bakabilirim, açar kitaba bakarım. Ben sizi kooperatifte ne anlaştınız ne anlaşmadınız ne bileyim? Mesleğinden birisi hakem olacak. Yani bir daire üzerinden kavgalıysan hocanın işi değil o iş. Oradaki hakem kim olmalı? O işin uzmanı olacak. Allah ehline sorun buyuruyor. “فستلوا أهل الذكر”. Herkes uzmanına soracaksın. Yani göz doktoruna gidip yıllardır benim ayağımda mayasıl var bir baksana bana diyor musun? Alıp da dürbünle ona bakmıyor göz doktoru. Ayağını da senin göz dürbününün önüne koyacak hali yok. Yani herkesin ehline soracağımız şekilde yönlendirmemiz lazım. Hoca nerden anlar. Helaldir haramdırdan. Veya hoca da mütaitse o da olur mesela. Hem hoca hem mütait. Her şey alabora oldu zaten şimdi. Mütait hoca niye olmasın. Siyasetten anlar, hoca mütaitten anlar her işten anlar. Öyle bir hoca bulursan ona da git. Ona da itirazım yok ama uzmanlık alanına bakınız. Dinimiz kadınlara siyasi meselelerde, cinayet davalarında vesairede yarım şahitlik hakkı tanıyor. “Siz evde oturuyorsunuz ne anlarsınız bu işlerden.” diyor Allah Kur’an’ında. Sonra ebelikle, doğumla ilgili yani kadın kültürüyle ilgili bir şey oldu mu tek başına şahitliğini kabul ediyor Allah. “Bu işten siz anlarsınız.” diyor. Mesela bir ebenin hatası yüzünden çocuk sakat kalmış. Yirmi tane erkek hakem olsa bu işte bir işe yaramıyor. Bir kadın bu ebe haksız dedi mi haksızdır o. Çünkü kadın onun derdinden anlıyor. Bizim dinimiz arkadaşlar, tabii bir hayat dinidir. Her şeyi yerinde oturtan bir dindir. Dolayısıyla kavgalarda, ıslahta uzmanına müracat edeceğiz. İki Müslüman devletin mahkemesine harç ödeyerek, bir sürü senelerce bekleyerek bir sorunu halletmeye çalışıyorlarsa bizi halledecek çok işlerimiz var demektir. Biz henüz “Hayyealessalah” ne demek bunu anlamadık demektir daha. Beş milyarlık bir çek için dört milyar avukat masrafı veriyorsa Müslümanlar yazıklar olsun. Hem de ikisi de kökten Müslümancı. Hem de ikisi de lafa başlarken kardeşim Allah haram ettiyse ben istemem onu zaten diyor. Sonra haram diyorsun ama hocam anlamadın sen bu işi, diyor. Her halükarda kardeşler, böyle yaratıldık. Böyle imtihan olacağız. Kaçamak yapma hakkımız yok. Muhakkak büyükler büyüklüğünü yapacaklar. Kendimize bir görev göreceğiz. On beş yaşına gelen balığ olan herkes Allah’ın bu emrine muhataptır. Açıyorsun Kur’an’ı okuyorsun: “فاصلحوا بين اخويكم او اصلاح بين الناس” Kur’an ayetlerle dolu. İslah edeceksiniz, düzelteceksiniz diyor. Memuruz biz. Allah görevlendirmiş. Amirimiz Allah. Biz memuruz. Kaçamak yapamayız. Allah yardımcımız olsun. Tıraşı unutmuyoruz. Ya kökten tıraş etmek ya da hiç tıraş olmamış gür bir orman sahibi olmaktır bu iş.

Ve sallallahu ve selleme ala seyyidina Muhammed ve ala alihi ve sahbihi ecmaîn.
Velhamdülillahi Rabbi’l âlemin.